

Saturs

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2017/C 327/01	Komisijas Paziņojums par ES pārtikas aprites un patērētāju tiesību aizsardzības jomu tiesību aktu piemērošanu divējādas kvalitātes produktu jautājumos – īpašie aspekti saistībā ar pārtiku	1
---------------	---	---

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2017/C 327/02	Euro maiņas kurss	8
2017/C 327/03	Apgrozībai paredzēto euro monētu jauna valsts puse	9
2017/C 327/04	Apgrozībai paredzēto euro monētu jauna valsts puse	10

V Atzinumi

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Eiropas Komisija

2017/C 327/05

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta M.8623 – *Borealis/OTPP/SSE/Maple*) – Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru ⁽¹⁾ 11

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Komisijas Paziņojums par ES pārtikas aprites un patērētāju tiesību aizsardzības jomu tiesību aktu piemērošanu divējādas kvalitātes produktu jautājumos – īpašie aspekti saistībā ar pārtiku

(2017/C 327/01)

Brīva preču aprīte ir viena no vienotā tirgus četrām pamatbrīvībām. Preču vienotais tirgus sekmē jauninājumus produktu tirgos, vienlaikus paplašinot uzņēmumu iespējas un patērētājiem visā Eiropā radot lielāku izvēli.

Preču brīva aprīte ne vienmēr nozīmē, ka visiem produktiem visur vienotajā tirgū ir jābūt identiskiem. Patērētāji var brīvi iegādāties produktus pēc savas izvēles, un arī uzņēmēji var brīvi laist tirgū un pārdot preces ar atšķirīgu sastāvu vai īpašībām, ar nosacījumu, ka tas pilnībā atbilst ES tiesību aktiem (attiecībā uz produktu nekaitīgumu, marķēšanu vai citu horizontāla rakstura vai nozaru tiesību aktu regulējumam). Lai arī turpmāk varētu sekmīgi darboties, uzņēmumiem ir nepārtraukti jāveic savu produktu pielāgojumi un jāievieš jauninājumi, kas atbilst dažādām pieprasījuma tendencēm, loģistikas jautājumiem un jaunām tehnoloģijām. Pat produktiem ar vienu un to pašu zīmolu var būt atšķirīgas īpašības, ņemot vērā pamatotus apstākļus, piemēram, ražošanas vietu vai patērētāju izvēli galamērķa reģionos. Tomēr var būt iemesls bažām, ja identisku zīmolu preces ar dažādu sastāvu tiek tirgotas tādā veidā, kas var maldināt patērētājus.

ES ir izstrādājusi visaptverošu tiesisko regulējumu, lai aizsargātu patērētāju tiesības. Efektīvai patērētāju tiesību aizsardzībai ir būtiska nozīme efektīvā un labi funkcionējošā tirgū. Šis regulējums ietver patērētāju aizsardzību pret maldinošu informāciju un tirdzniecības praksi.

Jautājums par atsevišķu produktu divējādu kvalitāti⁽¹⁾, īpaši attiecībā uz pārtikas produktiem, raisījis aizvien lielākas bažas. Eiropadome 2017. gada martā atzinīgi novērtēja Komisijas veiktos pasākumus, ar kuriem turpmāk risināt šo jautājumu. Kā skaidri uzsvērts Komisijas priekšsēdētāja Junkera runā par stāvokli Savienībā⁽²⁾, Savienībā, kurā valda vienlīdzība, nevar būt otrās kategorijas patērētāju, un nav pieņemami, ka “dažviet Eiropā cilvēkiem tiek pārdota zemākas kvalitātes pārtika, nekā citās valstīs, neraugoties uz to, ka iepakojums un zīmols ir identiski”. Komisija turpina darbību vairākos virzienos, lai atjaunotu iedzīvotāju uzticību un uzticēšanos vienotajam tirgum, un ir nolēmusi pirmām kārtām pievērsties pārtikas jomai.

Šī darbība ietver vienlaikus gan dialogu ar iesaistītajām pusēm, gan praktiskus soļus, lai atbildīgās iestādes varētu veikt konkrētus pasākumus. Pēc diskusijām Eiropadomes 2017. gada marta sanāksmē Komisija šo jautājumu izvirzīja Augsta līmeņa forumā pārtikas apgādes ķēdes darbības uzlabošanai nolūkā veidot dialogu starp ražošanas nozari, patērētājiem un valstu iestādēm. Šis dialogs turpināsies nākamajos mēnešos. Turklāt Komisija ir strādājusi pie konkrētiem risinājumiem, lai nodrošinātu uzticamus un salīdzināmus pierādījumus, sākot no pārtikas jomas. Kopīgais pētniecības centrs izstrādā pamatnostādnes kopīgai testēšanas metodikai, kas būtu solis ceļā uz salīdzināmām un uzticamām pārbaudēm visā Eiropas Savienībā. Tas ir būtiski, lai izvērtētu jautājuma nozīmīgumu un nodrošinātu stabilu pierādījumu bāzi nepieciešamajai rīcībai.

⁽¹⁾ T. i., preces, ko vienotajā tirgū pārdod ar vienu un to pašu zīmolu vai preču zīmi, bet kurām atsevišķās ES dalībvalstīs ir atšķirīgs saturs, sastāvs vai kvalitāte.

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-17-3165_lv.htm

Ieviest skaidrību un pārredzamību palīdzētu uzlabota informācija par produkta precīzu saturu. Pārtikas jomā Komisija apspriežas ar uzņēmējiem, jo īpaši pārtikas ražotājiem un mazumtirgotājiem, par to, kā nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz produkta sastāvu (sniedzoties tālāk par pašreizējām juridiskām saistībām). Viena iespēja, kas tiek apsvērta, ir ražotāju rīcības kodekss, kurā noteiktu standartus, lai novērstu divējādas kvalitātes problēmas. Visbeidzot, Komisija kopā ar valsts patērētāju aizsardzības un pārtikas nekaitīguma iestādēm ir pievērsusi uzmanību attiecīgo ES tiesību aktu īstenošanai.

Šis paziņojums attiecas uz šo vispārējo stratēģiju un paredz atvieglot spēkā esošo tiesību aktu praktisko piemērošanu. Risinot jautājumu par produktu divējādu kvalitāti, nozīmīgi ir vairāki ES tiesību akti. Īpaši attiecībā uz pārtikas produktiem, uz ko koncentrējas šis paziņojums, tie ietver:

- “Vispārīgo pārtikas aprites tiesību aktu regulu”⁽¹⁾, kuras mērķis ir nodrošināt, ka ES tirgū var laist tikai nekaitīgus pārtikas produktus un ka patērētāji ir precīzi informēti un netiek maldināti par pārdošanai piedāvāto pārtikas produktu sastāvu un īpašībām,
- “regulu par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem”⁽²⁾, kurā ir noteiktas vispārējie marķēšanas noteikumi un prasības, tostarp pienākums sniegt pilnīgu sarakstu ar sastāvdaļām, kas ļauj patērētājiem būt informētiem par pārtikas produktu sastāvu⁽³⁾,
- “Negodīgas komercprakses direktīva”⁽⁴⁾, kas nodrošina, ka patērētāji netiek maldināti vai pakļauti agresīvai tirgvedībai un ka jebkura norāde, ko tirgotāji snieguši ES, ir skaidra, precīza un pamatota. Tās mērķis ir dot iespēju patērētājiem izdarīt apzinātu un jēgpilnu izvēli. Šī horizontālā direktīva attiecas uz daudzām komercpraksēm, ko reglamentē arī citos vispārīgos vai nozarēm specifiskos ES tiesību aktos, piemēram, par pārtiku, rotaļlietām, kosmētiku, mazgāšanas līdzekļiem un citiem produktiem, bet tikai attiecībā uz tiem aspektiem, kas nav regulēti nozaru tiesību aktos.

Nodrošināt atbilstību ES patērētāju tiesību aizsardzības *acquis* un īstenot Eiropas pārtikas nekaitīguma un marķēšanas tiesību aktus valstu līmenī ir dalībvalstu un jo īpaši valstu patērētāju aizsardzības un pārtikas nekaitīguma iestāžu uzdevums. Tomēr Komisija ir apņēmusies palīdzēt valstu iestādēm, sniedzot vajadzīgo atbalstu un norādījumus. Šajā paziņojumā ir skaidrots attiecīgais tiesiskais regulējums, lai valstu iestādēm nodrošinātu instrumentus un rādītājus, kas ļautu nodrošināt pareizu izpildi. Tas būtu jāuztver kā pirmais solis Komisijas darbība ar mērķi atbalstīt valstu izpildiestāžu centienus izbeigt negodīgu praksi. Tas varētu tikt atjaunināts, ņemot vērā jaunus pierādījumus, kas gūti pēc kopīgās testēšanas metodikas, un attiecībā uz nepārtikas ražojumiem.

1. Godīgas informēšanas prasības atbilstoši Regulai (ES) Nr. 1169/2011

Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 178/2002 par pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgiem principiem un prasībām 8. pantā noteiktajai prasībai, kas nosaka, ka pārtikas aprites tiesību aktu mērķis ir aizsargāt patērētāju intereses, ar Regulu (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem (Pārtikas produktu informācijas regula) tiek ieviests vispārējs tiesiskais regulējums, kura mērķis ir nodrošināt ne tikai patērētāju veselības un viņu sociālo un ekonomisko interešu augstu aizsardzības līmeni, bet arī nekaitīgas un veselīgas pārtikas brīvu apriti ES vienotajā tirgū.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

⁽³⁾ Atbilstoši ES saskaņotajiem vai valstu tiesību aktiem atsevišķiem produktiem, piemēram, šokolādi, augļu sulām un ievārījumu, piemēro īpašas prasības attiecībā uz sastāvu vai kvalitātes shēmas.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

Šim nolūkam ar Pārtikas informācijas regulu ievieš vispārēju principu, ka pārtikas produktu informācija nedrīkst būt maldinoša, jo īpaši:

- attiecībā uz pārtikas produktu īpašībām, tostarp jo īpaši to raksturu, identitāti, īpašībām, sastāvu, daudzumu, derīgumu, izcelsmes valsti vai izcelsmes vietu, ražošanas vai izgatavošanas veidu, un
- noformējumā, aprakstā vai attēlā iekļaujot norādi, kas liek noprast konkrēta pārtikas produkta vai sastāvdaļas klātbūtni, lai gan faktiski minētajā pārtikas produktā dabīgi esošais komponents vai parasti izmantotā sastāvdaļa ir aizstāta ar citu komponentu vai citu sastāvdaļu.

Turklāt minētajā regulā ir noteikts saraksts ar obligāto informāciju, kas principā būtu jāsniedz par visiem pārtikas produktiem: jo īpaši, pārtikas produkta nosaukums, sastāvdaļu saraksts, dažu sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju daudzums, informācija par alergēniem, uzturvērtību u. c. Pārtikas informācijai jābūt skaidrai, precīzai un patērētājiem viegli saprotamai. Šajā nolūkā regulā ir noteiktas konkrētas prasības attiecībā uz obligātās informācijas atspoguļojumu, tostarp paredzot minimālo burtu izmēru.

Komisijas dienesti ir daudz strādājuši ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai veicinātu Pārtikas informācijas regulas noteikumu kopīgu izpratni un atvieglotu to piemērošanu, un pašlaik izstrādā nianse paziņojumā, kas drīzumā jāpieņem Komisijai. Komisija 2017. gada 13. jūlija paziņojumā C(2017) 4864 *final* ir pieņēmusi konkrētas norādes attiecībā uz informāciju par vielām vai produktiem, kas izraisa alerģijas vai nepanesamību.

Tāpēc kompetentajām izpildiestādēm, veicot izmeklēšanu par pārtikas produktu tirdzniecības atbilstību, vispirms ir jāpārbauda, vai ir ievērota Pārtikas produktu informācijas regula.

2. Informēšanas prakse attiecībā uz produktu īpašībām atbilstoši Negodīgas komercprakses direktīvai 2005/29/EK (NKD)

Mijiedarbība ar pārtikas aprites tiesību aktiem un jo īpaši Pārtikas produktu informācijas regulu – lex specialis princips un tā ietekme uz izpildi

Atbilstoši NKD 3. panta 4. punktā noteiktajam *lex specialis* principam, ja NKD un nozaru ES tiesību aktu noteikumi, kas reglamentē konkrētus negodīgas komercprakses aspektus, ir savstarpējā pretrunā vai pārkļājas, priekšroku dod nozaru noteikumiem, un tos piemēro attiecībā uz konkrētajiem aspektiem⁽¹⁾. Tomēr NKD joprojām būs būtiska, novērtējot citus iespējamus komercprakses aspektus, uz kuriem neattiecas nozaru noteikumi. Tādējādi NKD parasti var papildināt veidā piemērot kopā ar nozaru ES noteikumiem. Tā kā NKD 11. pants paredz, ka dalībvalstīm jānodrošina piemēroti un efektīvi līdzekļi, lai apkarotu negodīgu komercpraksi, tajās dalībvalstīs, kurās par NKD un nozaru tiesību aktu izpildi ir atbildīgas dažādas iestādes, tām būtu cieši jāsadarbojas, lai nodrošinātu, ka konstatējumi, ko šīs iestādes guvušas viena un tā paša tirgotāja un/vai komercprakses izmeklēšanās, ir savstarpēji saskaņīgi⁽²⁾.

Tāpat ir svarīgi uzsvērt, ka informāciju, kas pieprasīta ES tiesību aktos par komerciālo saziņu, tostarp reklāmu un tirgvedību, uzskata par "būtisku" saskaņā ar Negodīgas komercprakses direktīvu⁽³⁾. Būtiska informācija attiecas uz pamatinformāciju, kas uzņēmējiem ir jāsniedz patērētājiem, lai tie varētu pieņemt apzinātu lēmumu par darījumu⁽⁴⁾. Šādas būtiskas informācijas nesniegšanu var uzskatīt par maldinošu komercpraksi, ja var uzskatīt, ka tā var likt vidusmēra patērētājam pieņemt tādu lēmumu par darījuma veikšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Sk. jo īpaši Norādījumu par to, kā īstenot/piemērot Direktīvu 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi, 17. lpp. (pieejami: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/unfair-trade/unfair-practices/index_en.htm).

⁽³⁾ Sk. NKD 7. panta 5. punktu un Norādījumu par to, kā īstenot/piemērot Direktīvu 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi, 17.–19. lpp.

⁽⁴⁾ Sk. NKD 7. panta 1. un 2. punktu un Norādījumu par to, kā īstenot/piemērot Direktīvu 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi, 69. lpp.

Piemēram, Pārtikas produktu informācijas regula nosaka uzņēmējiem pienākumu sniegt konkrētu informāciju par produktiem, piemēram, par dažu sastāvdaļu vai sastāvdaļu kategoriju daudzumu. Šāda informācija ir "būtiska" NKD 7. panta 5. punkta izpratnē. Šādas informācijas nesniegšana, izvērtējot konkrēto gadījumu, varētu būt uzskatāma par maldinošu, ciktāl tā var ietekmēt vidusmēra patērētāja lēmumus veikt darījumus.

Negodīgas komercprakses direktīvas piemērošana uzņēmējdarbības praksei

NKD ir kā drošības tīkls, ar ko nodrošina, ka visās nozarēs var uzturēt augstu un vienotu patērētāju aizsardzības līmeni, tādējādi papildinot citus ES tiesību aktus un kompensējot to trūkumus. Ar NKD aizliedz jebkuru komercpraksi, ja tā satur nepatiesu informāciju vai jebkādā veidā maldina vai var maldināt vidusmēra patērētāju, pat ja informācija ir faktiski pareiza, attiecībā uz produkta galvenajām īpašībām, un, jebkurā gadījumā, pamudina vai var pamudināt uzņemties šādu patērētāja lēmumu par darījumu, ko viņš citādi nebūtu pieņēmis.

Novērtējums par to, vai ar komercpraksi ir pārkāpta NKD, ir jāveic katrā atsevišķā gadījumā.

Tādu preču tirgošana, kurām ir vienāds iepakojums un zīmols, taču atšķirīgs sastāvs un sensorais profils, var būt pret-runā NKD, ja katrā atsevišķā gadījumā var pierādīt, ka:

- patērētājiem attiecībā uz produktu ir konkrētas likumīgas gaidas salīdzinājumā ar "atskaites produktu", un produkts ievērojami novirzās no šīm gaidām,
- tirgotājs patērētājiem nesniedz vai nespēj sniegt pienācīgu informāciju, un tie neizprot, ka var pastāvēt atšķirības ar viņu gaidām,
- šāda nepilnīga vai nepietiekama informācija varētu kropļot vidusmēra patērētāja saimniecisko rīcību, piemēram, lietot viņam iegādāties produktu, ko viņš citādi nebūtu iegādājies

Lai raksturotu "atsauces produktu", lietderīgi var būt šādi kritēriji:

- i. produkts ir laists tirgū vairākās dalībvalstīs ar "vienu un to pašu iepakojums un marķēšanu";
- ii. produktu ar noteiktu sastāvu pārdod vairumā dalībvalstu; kā arī
- iii. patērētāju izpratne par produkta galvenajām īpašībām atbilst šāda produkta sastāvam, kas tiek reklamēts vairumā dalībvalstu.

Darbs, ko pašlaik veic Kopīgais pētniecības centrs, sniegs papildu rādītājus, lai uzlabotu pārtikas produktu salīdzinošās pārbaudes.

Veicot šādu novērtējumu katrā atsevišķā gadījumā, vispirms varētu būt lietderīgi noskaidrot šādus elementus:

- produkta galvenās īpašības, ko vidusmēra patērētājs varētu ņemt vērā, pieņemot lēmumus par pirkumiem, un ko ņem vērā attiecībā uz pozitīvu vai negatīvu lēmumu veikt darījumu (¹),
- vai informācija par konkrēta produkta galvenajām īpašībām ir izlaista vai ir neskaidra,
- vai nepilnīga vai neskaidra informācija par galvenajām īpašībām ar ietekmēt patērētāja lēmumu veikt darījumu.

Pamatīpašības, ko patērētāji ņem vērā, pērkot zīmolu produktus

Ja konkrētas ražotu vai pārstrādātu pārtikas produktu kategorijas (piemēram, kafijas, šokolādes, tējas, gāzēta ūdens u. c.) vispārējā piedāvājumā ir viens vai vairāki zīmola produkti, tas ietekmē, kad viņi izdara izvēli. Patērētājs lēmumu par darījuma veikšanu attiecībā uz zīmola produktu lielā mērā pieņem, vadoties no tā, kādas asociācijas viņam rada konkrētais zīmols. Attiecībā uz pārtikas produktiem tas ir subjektīvs viedoklis, ko veido katra patērētāja sensorā pieredze, uztura izvēles un tādi faktori kā zīmola reklāmas un tēla veidošanas pasākumu ietekme.

Vidusmēra patērētājs var neiegādāties zīmola produktu, ja ir pamats uzskatīt, ka nopirktais produkts atšķirsies no patērētāja uzskata par to, kādam vajadzētu būt zīmola produktam.

(¹) Ar šo pārbaudi, kāda informācija vai ražojums uzskatīt par būtisku vai, citiem vārdiem sakot, svarīgi patērētājiem.

To, vai komunikācijā izmantotā informācija par zīmola produktiem ietver iespējami maldinošus elementus, ir grūti novērtēt tāpēc, ka zīmolu veidotāji konkrēta produkta subjektīvās “zīmoliņa” neformulē skaidrā, izmērāmā aprakstā. Patērētājiem tās norāda ar dažādiem netiešiem saziņas līdzekļiem un/vai vispārīgiem apgalvojumiem par preces atbilstību preču zīmei vai tam, kas bijis tās laika gaitā gūto panākumu pamatā. Uz pārtikas iepakojuma bieži redzamas norādes kā, piemēram, “oriģināls”, “vienreizējs”, “dibinātāja recepte”, “neatkarīgi no tā, kur dodaties, jūs vienmēr baudīsiet to pašu ēdienu/dzērienu”.

Pētījumi par uzticēšanos zīmoliem liecina, ka patērētāji uztver zīmolus kā kontrolētas un pastāvīgi augstas kvalitātes garantu. Tas izskaidro to, kādēļ daži patērētāji var sagaidīt, ka zīmolu produkti ir vienādas kvalitātes (¹), pat ja nav pilnīgi vienādi, neatkarīgi no tā, kur un kad tie iegādāti, kā arī to, ka zīmolu īpašnieki patērētājus informē par lēmumiem mainīt kādu svarīgu produkta sastāvdaļu.

Jāatgādina arī, ka vienotajā tirgū, kur patērētāji kopumā saprot, ka tas ir tirgus, kurā viņi veic pirkumus un kurā ir nodrošināta brīva preču aprīte un vienlīdzīga piekļuve precēm, viņi *a priori* negaida, ka zīmola produkti, ko pārdod dažādās valstīs, atšķirsies.

Tomēr no pārtikas produktu un dzērienu aprītē iesaistīto uzņēmumu puses “pastāvīga kvalitāte” ne vienmēr nozīmē, ka dažādos ģeogrāfiskos apgabalos produkti būs identiski. Pārtikas produktu aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem ierasta prakse ir pielāgot to produktus vietējo patērētāju izvēlēm un citiem apstākļiem. Jo īpaši tiek veikta sensorā optimizācija, lai pielāgotos uztura paradumiem, kas dažādos reģionos var būtiski atšķirties. Turklāt var pastāvēt objektīvas ieguves atšķirības, ko nosaka izejvielu ģeogrāfiskā un/vai sezonālā pieejamība (vai īpašas vietējās prasības), kas ietekmē produktu sastāvu un/vai garšu un no kurām ražotājiem tāpēc ir grūti izvairīties. Var arī tikt ieviestas jaunas receptes, lai atspoguļotu tehnoloģiju attīstību vai produkta uzturvielu sastāva pārveidošanu, ko nav tehniski vai ekonomiski iespējams izdarīt vienlaicīgi visos tirgos. Visbeidzot, pārtikas produktu aprītē iesaistītie uzņēmumi var arī pielāgot produktu sastāvu vietējā piedāvājuma cenu elastīgumam.

Iespējama negodīga prakse atšķirīgu pārtikas produktu tirdzniecībā vienotajā tirgū

Nepietiekama informācija par to produktu diferenciaciju, kurus dažādās dalībvalstīs tirgo ar vienādu zīmolu, var ietekmēt patērētāju lēmumus veikt darījumus.

Ja pēc tam, kad ir pārbaudīta atbilstība ES pārtikas aprītes tiesību normām, izpildiestādes gūst konkrētu informāciju, kas pēc konkrētā gadījuma analīzes tām ļauj secināt, ka kāda konkrēta pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmuma diferenciacija prakse varētu būt vērtējama kā negodīga komercprakse, izpildiestādes varētu apsvērt tirgus testu veikšanu, veicot produktu salīdzināšanu starp dažādiem reģioniem un valstīm. Šādi testi būtu jāveic, izmantojot kopīgu testēšanas pieeju, ko Komisija pašlaik izstrādā. Šā darba iznākums varētu sniegt papildu pierādījumus un ieteikumus par konkrēto jautājumu.

Ja testos tiek konstatēti produkti ar šādām pazīmēm:

- šķietami identisks noformējums,
- tie tiek tirgoti ar vienādu zīmola nosaukumu,
- tomēr pastāv būtiskas to sastāva un/vai garšas atšķirības,

izpildiestādēm katrā atsevišķā gadījumā ir jāizvērtē vajadzība veikt plašāku izmeklēšanu, lai novērtētu, vai attiecīgie produkti tirgoti atbilstoši NKD, tostarp prasībai ievērot profesionālo rūpību (²), pamatojoties uz NKD 5. panta 2. punktu.

(¹) No dažu kategoriju zīmoliņstrādājumiem, piemēram, luksusa precēm vai automašīnām, patērētāji meklē tieši viena veida produktus un baidās no viltojumiem. Var secināt, ka līdzīga rīcība var pastāvēt attiecībā uz visu veidu patēriņa precēm.

(²) Profesionālā rūpība ir īpašas prasmes un rūpības līmenis, kādu var pamatoti sagaidīt uzņēmēju izrādām pret patērētājiem un kurš ir samērīgs ar godīgu tirgus praksi un/vai vispārējo labas ticības principu uzņēmēja darbības jomā. Tā ietver arī kvalitātes un kontroles kritēriju, piemēram, kvalitātes sertifikācijas un citas sertifikācijas prasību, ievērošanu no uzņēmuma puses. Minētais ietver arī principus, ka jau bijuši vispāratzīti dalībvalstu tiesību aktos pirms NKD pieņemšanas, piemēram, “godīgas tirgus prakses”, “labas ticības” un “labas tirgus prakses” principus. Šie principi uzsver normatīvās vērtības, kas ir piemērojamas konkrētajā darījumdarbības jomā. Starp šādām normatīvajām vērtībām jābūt piemērojamo nozaru tiesību aktu un 1. daļā izklāstīto vadlīniju ievērošanai.

Lai, pamatojoties uz katra konkrētā gadījuma reālajiem faktiem un apstākļiem, noteiktu, vai tie var ietekmēt patērētāju uzvedību, katra atsevišķa gadījuma novērtējumā būtu jāņem vērā produkta diferenciācijas pamatojums, kā arī šādi elementi:

- produkta noformējums vai tā reklāma, kas mudinātu patērētājus uzskatīt, ka produkts visā vienotajā tirgū ir vienāds, piemēram, uzsverot tā vienreizējo raksturu, sākotnējā produkta izcelsmi, oriģinalitāti, tradicionālo vienreizējo ražošanas veidu vai recepti tā atbilstību konkrēta vietā pirms daudziem gadiem radītai receptei, utt.,
- tirgvedības stratēģijas dažādām produktu versijām, kas varētu mulsināt patērētājus; Tas varētu būt apstākļos, kad, piemēram, uzņēmums izplatīšanas stratēģija paredz dažādu kvalitātes šķiru produktu izplatīšanu vienotajā tirgū, noteiktos reģionos/valstīs pārdodot tikai zemākas šķiras produktus, nesniedzot pietiekami daudz informācijas, kas ļautu patērētājiem izprast, kuras šķiras produkti ir pieejami vietējā tirgū,
- patērētājiem (ar jebkādiem saziņas līdzekļiem) sniegtas informācijas trūkums vai nepietiekamība par to, ka produktu sastāva elementi ir būtiski mainīti salīdzinājumā ar iepriekšējo situāciju (piemēram, ieviešot jaunu recepti) – kamēr produkta sastāva izmaiņu apsvēršana saistībā ar dalībvalstu politikas grozīšanu attiecībā uz pārtikas sastāvu pati par sevi atbilst profesionālās rūpības prasībai.

Novērtējums, kādas atšķirības ir uzskatāmas par “būtiskām”, var mainīties, pamatojoties uz katra atsevišķā gadījuma faktiem un apstākļiem, bet parasti var konstatēt, ka pastāv produkta galveno īpašību būtiskas atšķirības, ja: i) viena vai vairākas galvenās sastāvdaļas vai to procentuālais īpatsvars produkta sastāvā būtiski atšķiras salīdzinājumā ar “atsauces produktu”; ii) šī atšķirība var ietekmēt vidusmēra patērētāja saimniecisko rīcību, kurš ieņemtu citu lēmumu par produkta iegādi, ja apzinātos šo atšķirību.

Praktiski apsvērumi

Šādā izmeklēšanā NKD un pārtikas aprites tiesību aktu izpildiestādēm būtu cieši jāsadarbojas, lai nodrošinātu, ka konstatējumi, ko tās guvušas viena un tā paša uzņēmuma un/vai komercprakses izmeklēšanā, ir savstarpēji saskanīgi. Proti:

- par katru pārtikas produktu būtu iepriekš jāpārbauda, vai ir izpildītas visas Pārtikas produktu informācijas regulā noteiktās prasības,
- attiecībā uz pārtikas produktiem, kuru sastāvam piemēro standartus, būtu jāpārbauda arī atbilstība piemērojamo regulu juridiskajām prasībām ⁽¹⁾,
- Ja jebkura informācija, kas nepieciešama saskaņā ar iepriekš minētajām regulām, vai nu nav sniegta vai ir izklāstīta maldinošā veidā, iestādēm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi izpildes nodrošināšanai,
- Izmeklēšanu par citiem iespējamiem negodīgas komercprakses veidiem var veikt saskaņā ar Negodīgas komercprakses direktīvu.

Pārrobežu sadarbība

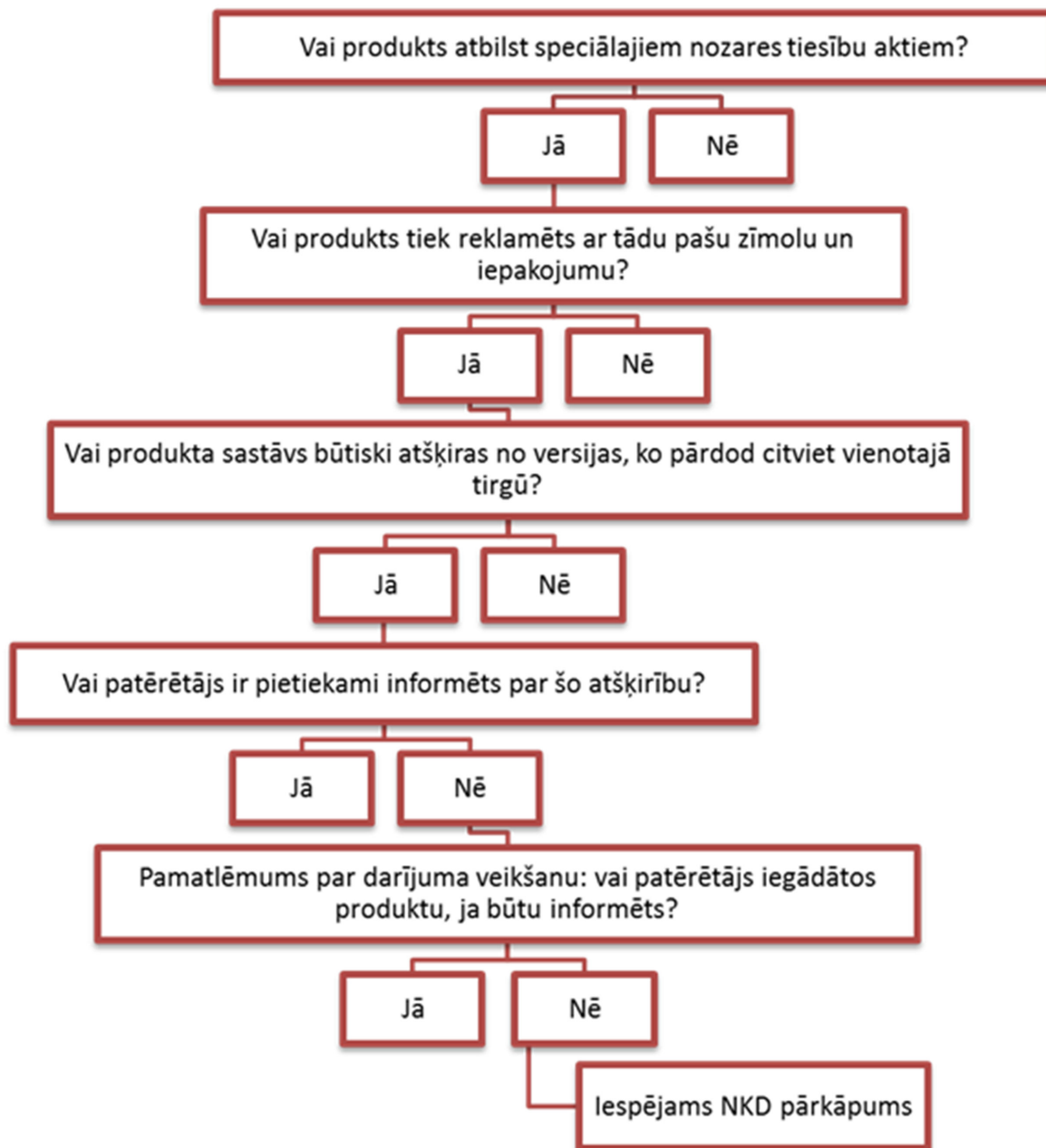
Tā kā šis jautājums attiecas uz uzņēmumu praksi visā vienotajā tirgū un ietver pārrobežu dimensiju, kompetentajām iestādēm būtu jācenšas attiecīgos gadījumos iepriekšminēto izmeklēšanu veikt koordinēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā (SPTAJ) ⁽²⁾. SPTAJ regulā noteikti skaidri pienākumi, kas saistīti ar kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību nolūkā nodrošināt, ka tās dalībvalsts iestādes, kurā tirgotājs ir reģistrēts, veic vajadzīgos pasākumus, lai pārtrauktu pārkāpumus, kuri ietekmē patērētājus Savienības citās jurisdikcijās. Turklāt regulā ir noteikts pienākums iestādēm visā ES citai citu brīdināt par iespējamiem pārkāpumiem un veikt informācijas apmaiņu par šādiem pārkāpumiem. Ja sniegta maldinoša informācija par pārtikas produkta īpašībām, tās valsts

⁽¹⁾ Tas attiecas, piemēram, uz tunzivju konserviem, kuru sastāvs ir standartizēts ar Padomes 1992. gada 9. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1536/92, ar ko nosaka kopējus tirdzniecības standartus tunču un pelamīdu konserviem (OV L 163, 17.6.1992., 1. lpp.), un Padomes 1989. gada 21. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2136/89, kas izklāsta kopējus tirdzniecības standartus konservētām sardinēm (OV L 212, 22.7.1989., 79. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regula (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.).

SPTAJ iestādēm, kurā var tikt nodarīts kaitējums patērētājiem, vajadzētu pilnībā izmantot instrumentus, ko paredz SPTAJ regula, un lūgt palīdzību savai partneriestādei(-ēm) iestādei (-ēm) valstī, kurā atrodas tirgotājs. Šajā sakarā ar jauno SPTAJ regulu, kas būs ES piemērojama no 2019. gada beigām, ir stiprināti pašreizējās sistēmas sadarbības un uzraudzības mehānismi, un tas dos iespēju daudz ātrākā un efektīvākā veidā veikt informācijas un trauksmes ziņojumu apmaiņu par pārkāpumiem visā ES. Komisija var veicināt šo darbu, un līdzekļus var piešķirt atbilstīgi Patērētāju programmai.

Novērtējums par iespējamu negodīgu uzņēmējdarbības praksi attiecībā uz zīmolu pārtikas produktiem – shēma:

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾

2017. gada 28. septembris

(2017/C 327/02)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,1778	CAD	Kanādas dolārs	1,4684
JPY	Japānas jena	132,56	HKD	Hongkongas dolārs	9,1977
DKK	Dānijas krona	7,4402	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,6363
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,87635	SGD	Singapūras dolārs	1,6010
SEK	Zviedrijas krona	9,5800	KRW	Dienvidkorejas vona	1 350,15
CHF	Šveices franks	1,1460	ZAR	Dienvidāfrikas rands	15,9189
ISK	Islandes krona		CNY	Ķīnas juaņa renminbi	7,8436
NOK	Norvēģijas krona	9,3575	HRK	Horvātijas kuna	7,4975
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	IDR	Indonēzijas rūpija	15 892,06
CZK	Čehijas krona	26,041	MYR	Malaizijas ringits	4,9839
HUF	Ungārijas forints	311,06	PHP	Filipīnu peso	59,998
PLN	Polijas zlots	4,3122	RUB	Krievijas rublis	68,3855
RON	Rumānijas leja	4,6003	THB	Taizemes bāts	39,327
TRY	Turcijas lira	4,1994	BRL	Brazīlijas reāls	3,7484
AUD	Austrālijas dolārs	1,5054	MXN	Meksikas peso	21,3956
			INR	Indijas rūpija	77,1150

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

Apgrozībai paredzēto euro monētu jauna valsts puse

(2017/C 327/03)

Valsts puse jaunajai divu euro piemiņas monētai, kuru paredzēts laist apgrozībā un kuru emitē Somija

Apgrozībai paredzētajām euro monētām ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss visā eurozonā. Komisija publicē visu jauno euro monētu dizainparaugu aprakstus ⁽¹⁾, lai informētu visas personas, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar monētām, un sabiedrību kopumā. Saskaņā ar Padomes 2009. gada 10. februāra secinājumiem ⁽²⁾ eurozonas dalībvalstīm un valstīm, kuras ar Eiropas Savienību noslēgušas monetāro nolīgumu, ar ko paredz euro monētu emisiju, ir atļauts laist apgrozībā piemiņas euro monētas, ievērojot konkrētus nosacījumus, no kuriem viens paredz, ka emitēt var tikai monētas divu euro nominālvērtībā. Šīm monētām ir tādas pašas tehniskās pazīmes kā citām divu euro monētām, bet valsts pusē tās rotā piemiņas monētas dizains, kam ir izteikti simboliska nozīme valsts vai Eiropas mērogā.

Emitentvalsts: Somija

Piemiņas monētas tematika: Somijas daba

Dizainparauga apraksts. Monētas iekšējā daļā attēlots kartogrāfisks mēness apveids, kāds tas redzams no Harmajas salas Somijā. Mēness augšpusē attēlota uz zara sēdoša vārna. Apakšējās daļas centrā norādīts emisijas gads "2017". Centrālajā daļā pa kreisi redzama emitentvalsts norāde "FI". Kaltuves zīme ir norādīta centrālajā daļā pa labi.

Ap monētas ārējo uzmalu izvietotas Eiropas Savienības karoga 12 zvaigznes.

Emisijas apjoms: 500 000 monētu

Emisijas datums: 2017. gada oktobris

⁽¹⁾ Informāciju par visu 2002. gadā emitēto monētu valsts pusēm skatīt OV C 373, 28.12.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ Skatīt Ekonomikas un finanšu padomes 2009. gada 10. februāra sanāksmes secinājumus un Komisijas 2008. gada 19. decembra Ieteikumu par kopīgām pamatnostādņēm attiecībā uz apgrozībai paredzēto euro monētu emisiju un to valsts pusēm (OV L 9, 14.1.2009., 52. lpp.).

Apgrozībai paredzēto euro monētu jauna valsts puse

(2017/C 327/04)

Valsts puse jaunajai divu euro piemiņas monētai, kuru paredzēts laist apgrozībā un kuru emitē Kipra

Apgrozībai paredzētajām euro monētām ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss visā eurozonā. Komisija publicē visu jauno euro monētu dizainparaugu aprakstus, lai informētu visas personas, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar monētām, un sabiedrību kopumā ⁽¹⁾. Saskaņā ar Padomes 2009. gada 10. februāra secinājumiem ⁽²⁾ eurozonas dalībvalstīm un valstīm, kuras ar Eiropas Savienību noslēgušas monetāro nolīgumu, ar ko paredz euro monētu emisiju, ir atļauts laist apgrozībā piemiņas euro monētas, ievērojot konkrētus nosacījumus, jo īpaši to, ka var emitēt tikai monētas divu euro nominālvērtībā. Šīm monētām ir tādas pašas tehniskās pazīmes kā citām divu euro monētām, bet valsts pusē tās rotā piemiņas monētas dizains, kam ir izteikti simboliska nozīme valsts vai Eiropas mērogā.

Emitentvalsts: Kipra

Piemiņas monētas tematika: Pafa 2017 – Eiropas kultūras galvaspilsēta

Dizainparauga apraksts. Dizainparaugā redzams Pafas antīkais odeons – neliels amfiteātris, kas pastāv kopš mūsu ēras 2. gadsimta. Mūsdienās to vasarās izmanto mūzikas teātra izrādēm, un tajā noritēs vairāki “Pafa 2017 – Eiropas kultūras galvaspilsēta” programmā ietverti pasākumi. Monētas valsts puses iekšējā daļā ir atainots emitentvalsts nosaukums “ΚΥΠΡΟΣ ΚΙΒΡΙΣ” un frāze “Πάφος 2017 – Πολιτιστική πρωτεύουσα Ευρώπης” (t. i., Pafa 2017 – Eiropas kultūras galvaspilsēta).

Ap monētas ārējo uzmalu izvietotas Eiropas Savienības karoga divpadsmit zvaigznes.

Emisijas apjoms: 430 000 monētu

Emisijas datums: 2017. gada ceturtais ceturksnis

⁽¹⁾ Informāciju par visu 2002. gadā emitēto monētu valsts pusēm skatīt OV C 373, 28.12.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ Skatīt Ekonomikas un finanšu padomes 2009. gada 10. februāra sanāksmes secinājumus un Komisijas 2008. gada 19. decembra lēmumu par kopīgām pamatnostādņēm attiecībā uz apgrozībai paredzēto euro monētu emisiju un to valsts pusēm (OV L 9, 14.1.2009., 52. lpp.).

V

(Atzīnumi)

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

EIROPAS KOMISIJA

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju**(Lieta M.8623 – Borealis/OTPP/SSE/Maple)****Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2017/C 327/05)

1. Komisija 2017. gada 18. septembrī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu.

Šis paziņojums attiecas uz šādiem uzņēmumiem:

- *Borealis Smart Holdings BV* (Nīderlande), kas pieder uzņēmumam *Borealis European Holdings BV* un ko kontrolē *Omers Administration Corporation* (Kanāda),
- *Ontario Limited* (Kanāda), kas pieder uzņēmumam *Ontario Teachers' Pension Plan Board* (Kanāda),
- *SSE Maple Limited* (Apvienotā Karaliste), kas pieder uzņēmumam *SSE plc* (Apvienotā Karaliste),
- *Maple TopCo Limited* (Apvienotā Karaliste).

SSE Plc ("SSE"), *Ontario Teachers' Pension Plan Board* ("OTPP") un *Borealis European Holdings BV* ("Borealis") Apvienošanās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 3. panta 4. punkta nozīmē iegūst kopīgu kontroli pār uzņēmumu *Maple Topco Limited* ("Maple").

Koncentrācija tiek veikta ar vadības līgumu vai citā veidā.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

- *Borealis* ir uzņēmuma *Omers Administration Corporation* ("Omers") infrastruktūras pārvaldītājs. *Omers* pārvalda Ontario provinces pašvaldības darbinieku pensiju sistēmas primāro pensiju plānu,
- *SSE* ir enerģētikas uzņēmums, kas darbojas Apvienotajā Karalistē un Īrijā,
- *OTPP* ir Kanādas lielākā, vienu profesiju aptverošā pensiju plāna pārvaldītājs,
- *Maple* apgādā enerģijas piegādātājus Apvienotajā Karalistē ar inteligētiem enerģijas patēriņa skaitītājiem.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas Apvienošanās regulas darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts.

Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru dažu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, jānorāda, ka šī lieta ir nododama izskatīšanai atbilstoši procedūrai, kas paredzēta šajā paziņojumā.

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus par ierosināto darījumu.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp. ("Apvienošanās regula").

⁽²⁾ OV C 366, 14.12.2013., 5. lpp.

Apsvērumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc šīs publikācijas datuma. Vienmēr jānorāda šāda atsauce:

M.8623 – *Borealis/OTPP/SSE/Maple*

Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa e-pastu, pa faksu vai pa pastu. Lūdzam izmantot šādu kontaktinformāciju:

E-pasts: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fakss: +32 22964301

Pasta adrese:

*European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË*

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV